

Mea quidem nihil interesse nosti; nisi quod Lugdunum
inde a tirocinio studiorum meorum venero usque
ac diligo: quã in re cum omnes bonos mecum con-
sentire ~~videam~~ statuam, atque inter omnes, omnium
instans, utrumque benevolentissimum, horum operã
ni fallor, rem honestam utilem et jucundam facile
promovebis. De Paetsio non est quod dubites, in eãdem
sententiã sumas. superandi sunt viliores, et erigenda
cogitationes eorum, qui hoc genere artificum, dumtu
non necessario gravari urbes aut vident, cum si bene
catalentum ponant, competitur, sicut, longi majorem peris
pestem, et summi ^{labem larido} absumuntur ab ignavo,
quam ab intelligenti cogno; utique multum referre, pitea
atque ordine opus publicum administratur, an ineptis
et rariis exhaustas: cum non paupertas modo, quod
solet, sed ridiculos homines nunc faciant et opes, ut
olim me luisse memini, in hujus farinae argumento.
Quas videritis, ego me defunctum testor officio boni
quondam civis, nunc vicini. Te valere jubeo, Vir
eximie et me amare. Haga Com: 14. Cal: Febr:
CICICLV Pleni tuis.

A. Coluio. Amplissime et reverende Vir.

(446)

Grandes tibi gratias, et Falhino duo filii agunt et pariter
unus, quos omnes eãdem humanitate devinxisti, rela-
turos proinde gratias grandiores, et quidem vitreas
quando sic jubetis, atque ut vere generosi sitis fragi-
lissimas lentes mercari sustinetis nobiliare metallo.

Microscopiis primum ex officinã nostrã docebitur
quanti opifices sumus. de macroscopiis, nihil hactenus
tam certi pollicemur, quam olim, Deo volente, præ-
stituri sumus. Sed quipede decim tripedalia, et quod excur-
rit parvo negotio expeditur, hanc longitudinem
si duplices, triplices, imò et quadruplices, quod jam
nunc mei feliciter præstiteris, difficile opificium
est, quippe quod tenuissimo atque imperceptibili manus
lapso

lapsu vitiatum. Id Callhenius imprimis, quia ingenii sagacitate est, si colloquamur, facile intelliget, neque dubium est, quin si hoc agat serio, aliquid hinc de meo confere valeat, quod neque posteris doleant inuentis additum. Saluta, quæso, verbis nostris quam officiosissimis, Nobilissimum artificem, quem ego si vellet, posse credam quod in veteri proverbio est οἰόμενον πλεῖν, διδάσκειν. Tu vale, vix amice, et rem tibi esse statue, cum hominibus non ingratis. Haga Com. v. Cal. Mart. C1D1CCLV.

Integerrimo affectu tuus.

D. Volckero ab Oosterwijck.

(447)
Ego vero, Vir Reuerendo, ignosci mihi postulo, qui de futuri de cultura mea distraxi a potiori meditatione, et majoris momenti curis. De lapsu calami nihil tanti erat, ut sollicitum de haberet. Verborum ab amica manu potius ego aestimare non numeros soles; te nunc quoque et ob eruditionem singularem et hanc erga me humanitatem, diligo ut Haga Com. XVI. Aug. C1D1CCLV. Reuerentius.

Westerbanio.

Vir Nobilissime et Amplissime.

(448)
Totum biduum et penes triduum in vitaulio mihi vacavi et amicis. Hac de classe heri fuit Dorpiae diuina, qui cum ut multus de prolixâ humanitate tuâ sermo incidisset, consilium capimus unâ te adveniendi, quam proximâ illa imbecillitati hae suae, audebit imperare. Ibi tunc ego gratias acturus sum, quam potero decentissimas pro missis ad me Gentiliacis Iambis, elegantibus hercule, et quod libenter addo, affectus erga me tui, testibus non obscuris. Ferie, quas dixi, in causam, quod traditus ille mihi fasciulus non fuerit ante hesternam vesperam. Itaque cum fato sic dirigente factum sit, ut rescribendi locus non fuerit, ante tuum hunc diem septimum Septembrium, faustum cum tibi, et sapissimè faustum felicemque, ex animo precor quo sum.

Vir Amicissime.

Tuus.

Haga nostro Mense.

C1D1CCLV.

AD.